

– дослідження наслідків впливу державної заборгованості на економічну ситуацію дозволило використати концептуальні підходи до використання державних запозичень: внутрішні запозичення мають проводитися в межах, що не перевищують приватне інвестування; при залученні зовнішніх ресурсів пріоритет повинен надаватися прямим іноземним інвестиціям, запозичення мають здійснюватися на капітальний розвиток та фінансування пріоритетних видів економічної діяльності, а не на споживання та фінансування дефіцитів бюджетів, державні гарантії повинні надаватися по самоокупним проектам;

– обґрунтовано необхідність зниження відносної величини державного боргу до рівня, за якого допустима величина державних доходів буде спрямовуватися на його обслуговування.

Список використаної літератури

1. Башко В. Державні запозичення в Україні: оцінка потреб і пропозиції щодо структури // Економіка і прогнозування. – 2007. – № 2. – С. 75–87.
2. Бондарук Т. Г. Механізм управління та особливості державного боргу // Фінанси України. – 2003. – № 4. – С. 14–18.
3. Бондарук Т. Г. Зовнішній державний борг України та механізм його обслуговування // Фінанси України. – 2005. – № 5. – С. 94 – 102.
4. Будкін В. Деякі аспекти антикризової програми України в контексті світового досвіду. // Науковий журнал «Економічний часопис – XXI». – 2010. – № 1-2. – С. 42-45.
5. Бюджетний кодекс України. – К. : Вид. Паливода А. В., 2011. – С. 84.

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ЗАЙНЯТОСТІ У КРАЇНАХ З РОЗВИНУТОЮ РИНКОВОЮ ЕКОНОМІКОЮ

Копач Ольга, Львівське територіальне відділення МАН України,
Дрогобицький педагогічний ліцей
Науковий керівник: Моряк Тетяна Петрівна,
доцент Львівського національного університету
імені Івана Франка, канд. екон. наук

Актуальність теми дослідження. Праця як свідомо, цілеспрямована й організована діяльність є основою і джерелом існування людини, створення та нагромадження національного багатства, а також формою самовираження і самоствердження особи. Форми, види, обсяги та результати зайнятості економічно активного населення залежать ефективності реалізовуваної державою

політики зайнятості. Механізм державного регулювання зайнятості виступає вагомою складовою макроекономічної політики держави та визначає соціально-економічний розвиток суспільства. В умовах глобальної економічної кризи та зростання рівня безробіття у світі питання, пов'язані з формуванням та реалізацією державної політики зайнятості, стають вкрай актуальними [1, с. 12-13].

Мета дослідження – здійснити макроекономічний аналіз державної політики зайнятості в країнах з розвинутою ринковою економікою; проаналізувати формування та дати макроекономічну оцінку механізму державного регулювання зайнятості в Україні; виявити перспективи застосування в Україні світового досвіду дієвого державного стимулювання зайнятості та окреслити основні напрями удосконалення вітчизняної політики зайнятості

Об'єктом дослідження є соціально-трудова відносина в сфері зайнятості населення у країнах з розвинутою ринковою економікою та в Україні.

Предметом дослідження є інструментарій, види та моделі державної політики зайнятості [2, с. 213].

Практична значимість отриманих результатів полягає у розробленні пропозицій щодо удосконалення державної політики зайнятості населення у вітчизняній економіці.

Дослідження може бути цікавим не лише учням та студентам, що поглиблено вивчають макроекономічні проблеми суспільства, а й широкому загалу, адже такі питання як безробіття та зайнятість стосуються кожного. Розуміння механізму дії ринку праці допоможе успішно знайти роботу або ж уникнути звільнення чи скорочення.

Особистий внесок. В роботі проаналізовано та систематизовано закордонний досвід реалізації ефективної державної політики зайнятості та обґрунтовано рекомендації щодо шляхів удосконалення державного регулювання зайнятості в Україні.

Список використаних джерел

1. Гнибіденко І. Ф. Фінансово-економічна криза: стан та перспективи її подолання // Ринок праці та зайнятість населення. – 2009. – № 1. – С. 11-16.

2. Машика Ю. В. Міжнародний досвід регулювання зайнятості та можливості його використання в Україні // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – № 1. – С. 213-224.